గురువులు

జీవిత చరిత్ర

అరవిందోపన్యాసము

సదాశివ సమారంభాం
గురు దక్షిణామూర్తి
గురు వేదవ్యాస మహర్షి
గురు శుక మహర్షి
గురు నారద మహర్షి
గురు వాల్మీకి మహర్షి
గురు శ్రీకృష్ణ
శంకరాచార్య మధ్యమాం
గురు దత్తాత్రేయ
గురు బాబాజీ
గురు గౌతమ బుద్ధ
గురు ఆదిశంకరాచార్య
గురు రామానుజాచార్యులు
గురు జ్ఞానేశ్వర్
గురు రవిదాస్
గురు కబీర్ దాస్
గురు చైతన్య మహా ప్రభువు
గురు నానక్
గురు రాఘవేంద్ర స్వామి
గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి
యోగి వేమన
అస్మదాచార్య పర్యంతాం
గురు త్రైలింగ స్వామి
గురు లాహిరి మహాశయ
గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి
గురు వివేకానంద
గురు సాయి బాబా
గురు అరబిందో
గురు రమణ మహర్షి
గురు యోగానంద
గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద
గురు మళయాళస్వామి
గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి
గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య
వందే గురుపరంపరాం..

నన్ను "నేను" తెలుసుకోవటానికి

నన్ను "నేను" మార్చుకోవటానికి

"నేను" గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంధాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంధాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంధాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంధాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకి దాదాపు **5000** పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా http://www.new.dli.ernet.in), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(https://archive.org), గూగుల్ వెబ్ సైట్(https://www.google.co.in), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(http://www.microsoft.com) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంధాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటే, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంధాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంధాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: http://www.new.dli.ernet.in లేక http://www.dli.ernet.in
2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: http://www.sairealattitudemanagement.org
3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement
4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంద వీడియోలు: https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంధపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020120029758

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్ధం **ఉచితంగా eBook** రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంధముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Sai**R**eal**A**ttitude**M**anagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

* సర్వం శ్రీ సాయినాధ పాద సమర్పణమస్తు *

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

http://www.new.dli.ernet.in

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, ధనసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ అరవిందోపన్యాసము

శ్రీ అరవిందులు, నిర్దోషియని తీర్పు చెప్పబడి, కారాగారమునుండి విడుదల గాంచిన తరువాత, ౧౯౦౯ మే నెల ౩౦ తేదిన ఉత్తరపరలో నొసంగిన ఆంగ్లోపన్యాసమున కిది యాంధ్రీకరణము.

శ్రీ అరవిందాశ్రమం,
పుదుచ్చేరి,
౧౫—౧౧—౩౮.

ఇట్లు,
చ. వే. కృష్ణయ్య.

రెండవ కూర్పు

శ్రీ అరవిందోపన్యాసము

మీ సభావార్షిక సమావేశమున నన్నుపన్యసింపుడని మీరు కోరినపుడు, ఈ నా డనుకొనిన విషయమును గురించి, అనగా హిందూ మతమును గురించి, కొన్ని మాటలు దెలుప సంకల్పించియుంటిని. కాని నే నిపుడా యుద్దేశమును నెరవేర్తునో లేదో నాకు తెలియదు; ఏలనన, నే నిచ్చట గూర్చుండగనే మీకు నే దెలుపవలసిన యొక సందేశము, హైందవజాతి కంతకును నేను దెలుపవలసిన యొక సందేశము నా మనస్సున బ్రవేశించినది. కారాగారములో మొదట నాకే యాసందేశము తెలుపబడినది, నా దేశీయులకు దానిని తెలుపుటకై నేను కారాగారమునుండి బయటకు వచ్చితిని.

లోగడ నే నిచ్చటికివచ్చి సంవత్సరముపైగానైనది. నే వచ్చినపుడు నే నొంటరిగా నుండలేదు; జాతీయ ప్రవక్తలం దత్యంత సమర్థులైనవారిలో నొకరు నా ప్రక్క నాసీనులై యుండిరి. తాను తెలుపవలసిన సందేశమును, ఆతని కారాగారపు విజనమున నిశ్శబ్దమున, విననగునట్లు భగవానుడే పంపియుండిన ఏకాంత వాసమునుండి వెడలివచ్చిన దాయనయే.

ఆయననే మీరు గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి యాహ్వా
నించియుండినది. ఇపుడాయన మనలనుండి వేలకొలది
మైళ్ళగా విడివడి ఎంతో దూరమున నున్నాడు. నాకు
పరిచయమై నావెంట బనిచేయుచుండిన ఇతరులును
పరోక్షమున నున్నారు. దేశమంతయు నూడ్చిపెట్టిన
ఝంఝామారుతము వారినందఱను దూరదూరముగా
చెల్లాచెదరుచేసినది. ఈ పర్యాయ మేకాంతవాసమున
సంవత్సరముపాటు గడిపినది నేను ; నేనిపుడు బయటకు
రాగా నంతయు తారుమారైనట్లు కనపడుచున్నది.
నిరంతరము నా ప్రక్కగూర్చొని నా కార్యమందు
పాల్గొనుచుండినవాడు బర్మాలో బందీయై యున్నాడు,
మఱియొక రుత్తరదేశమున నిర్బంధమున మ్రగ్గు
చున్నాడు. నేను విడుదలయై వచ్చినపుడు చుట్టుపట్ల
నవలోకించితిని ; ఆలోచనా ప్రోత్సాహముల నిమిత్త
మెవరిని బ్రతీక్షించుట నా కభ్యాసమైయుండెనో వారి
కొఱకై నలుదిక్కుల వీక్షించితిని. కాని వారు నాకగ
పడలేదు. ఇంతియగాదు, నేను జెయిలుకు వెళ్ళినపుడు
పతితావస్థనుండి యపుడపుడే మేల్కొనుచుండిన లక్ష
లాది మానవుల సంపూర్ణ విశ్వాసముతో జాతియొక్క
ధైర్యోత్సాహములతో, వందేమాతరం ధ్వనులతో

దేశమంతయు నుత్సాహభరితమై యుండెను. జెయిలు నుండి నేను వెలుపలికి వచ్చినపు డాధ్వనికై చెవియొగ్గి తిని, కాని యా ధ్వనికి మారుగా నిశ్శబ్దమేయుండెను. ఒక నిశ్శబ్దము దేశము నావరించి వేసెను. ప్రజలు విభ్రాంతులైనట్లు గనుపడిరి; ఏలనన మనముందు భావి శుభ దర్శనారూపముతో నిండియుండిన భగవానుని స్వచ్ఛాకాశమునకు బదులు మానవసంబంధమైన మిఱు ములు నుఱుములు వర్షించెడి మలినాకాశము నెత్తిపై బడునట్లు కనబడెను. ఏదారి త్రొక్కవలసినది యెవరికిని తెలిసినట్లులేదు, "ఇక మనమేమి చేయుదుము? మనము చేయగల దేమున్నది?" అను ప్రశ్నయే యన్నిదిక్కులనుండి వచ్చినది. ఏదారిని బోవుటకునాకు గూడ తెలియకుండెను. ముం దేమిచేయవలసినది నేను గూడ నెఱుంగకుంటిని. కాని యొకవిషయము నాకు తెలియును—ఎట్లాభగవానుని సర్వ సమర్థమైనశక్తి ఆ ధ్వనిని ఆ విశ్వాసమును లేవదీసెనో యట్లాశక్తియే ఈ నిశ్శబ్దమును బంపించినదని; ఆ కోలాహలమం దా యుద్యమ మందుండిన ఆ భగవానుడే ఈ నీరవతయందు నిశ్శబ్దమునందు నున్నాడని. ఈ జాతి క్షణకాలము వెను దిరిగి, యంతర్ముఖమై యాతని ఇచ్ఛ నెఱుంగుట కను

వగునట్లు ఆయనయే దీనిని మనపై బంపెను. ఆ నిశ్శబ్దము వలన నేను నిరుత్సాహమందుట లేదు. ఏలనన నా కారాగారమందు నిశ్శబ్దమున కలవాటుపడిపోతిని; మఱియు దీర్ఘవత్సర పర్యంతమైన నా నిర్బంధావాసమున నేను నేర్చుకొనిన పాఠ మీ నీరవత నిశ్శబ్దములందే యని నాకు తెలియును. విపినచంద్రపాలుడు జెయిలునుండి విడుదలయైవచ్చినపు డతడొక యాదేశమును గైకొనివచ్చెను. అది యొక యనుప్రేరితమైన సందేశము. ఇచ్చట నాతడొసంగిన యుపన్యాసము నాకు జ్ఞాపకమున్నది. దాని సారాంశోద్దేశ్యములబట్టి యది రాచకీయ సంబంధముకంటె మతసంబంధము మిక్కుటముగాగల యుపన్యాసము. జెయిలులో తన యనుభూతిని గుఱించి, మన యందఱిలోనున్న దైవమును గుఱించి, జాతిలోపలనున్న పరమేశ్వరుని గుఱించి ఆయన ఉపన్యసించియుండెను. వెంటవెంట నాతడపుడిచ్చిన ఉపన్యాసములందుగూడ నుద్యమమందున్నశక్తి సాధారణశక్తికంటె మహత్తరమని, ఆ యుద్యమోన్ముఖమున నున్నకార్యము మామూలు కార్యముకంటె మహత్తరమని తెలిపియుండెను. ఇపుడు నేనుగూడ మరల మిమ్ము కలిసికొంటిని, నేనుగూడ జెయిలు

నుండి బయటకువచ్చితిని ; మఱియు నుత్తరపరవాసు లగు మీ రే—రాచకీయ సమావేశమునగాక మన మత రక్షణమునకైన సంఘసమావేశమున—తిరిగి నన్నా హ్వానించుటకు మొదటివారు. బక్సారుజెయిలులో విపిన చంద్రపాలుడు స్వీకరించినట్టి సందేశమును ఆలిపూరు జెయిలులో భగవానుడు నాకొసంగెను. నా పండ్రెండు మాసముల కారాగారస్థితియందనుదినమును నా కా సందేశమును జ్ఞానమును భగవాను డనుగ్రహించెను. మఱియు నేను బయటకువచ్చినతరువాత ఆ సందేశము నే మీకిపుడు తెలుప నన్ను భగవానుడాజ్ఞాపించియున్నాడు.

విడుదల లగుదునని నాకు తెలియును, నిర్బంధ వాసమైన ఆ సంవత్సరము కేవల మేకాంతవాసమునకు సాధనకునైన సంవత్సరముగానే యుద్దేశింపబడినది. భగవానుని యుద్దేశ్యమున కవసరమైయుండినదానికన్న నెక్కువగా జెయిలులో నన్నెవరుంచిపట్టగలరు? మాటా డుట కొక సందేశము, చేయుట కొక కార్యము నాకాయన ఒసంగియుండెను—ఆసందేశము వెల్లడింపబడువఱకు నే మానవశక్తియు నన్నణచిపెట్టజాలదని, ఆ కార్యమొనర్ప బడువఱకు భగవానుని యుపకరణమును — అది ఎంత దుర్బలమైనదైనను సరియే, ఎంత స్వల్పమైనదైనను

సరియే — ఏమానవశక్తియు నిరోధించజాలదని నాకు తెలియును. నేనిపుడు బయటకువచ్చితిని, ఈ కొద్ది నిముసములలోగూడ, నాకు ప్రసంగింప నిష్టములేకుండిన యొక సందేశము నాకు సూచింపబడినది. నామనస్సులో నుండినదాని నిపుడే ఆయన త్రోసివేసినాడు, ఇక నేను మాటాడునది యొక ప్రేరణమీాదనే, నిర్బంధముమీాదనే.

నన్ను పోలీసువారు పట్టుకొని లాల్ బజారు పోలీసు స్టేషన్‌కు త్వరితముగా వెడలించినపుడు ఒక్కక్షణము పరమేశ్వరునిపట్ల నా విశ్వాసము చలించినది. ఏలనన వానిసంకల్పము నవలోకింపజాలక పోతిని. కావున నే క్షణ కాలము సంకోచించితిని. "సర్వేశ్వరా! నాకు సంభవించిన దిదియేమి? నా దేశీయులకై నేనొనర్చవలసిన కార్యమొకటి యున్నదని, అది పరిపూర్తియొనర్పబడువఱకు తమచే సంరక్షితుడనై యుందునని విశ్వసించితినే? అట్టిచో నిట్టినేరారోపణపై నేనిచట నెందులకున్నాను?" అని భగవంతునిగూర్చి నా హృదయమందు మొరలిడితిని. ఆవల నొకటి, రెండు, మూడు దినములుగూడ గడచెను. అపుడు నా హృదయమునుండి "వేచియుండుము, వీక్షింపుము" అని యొకవాణి వినవచ్చినది. నేనంత ప్రశాంతుడనై ప్రతీక్షించితిని. లాల్ బజారునుండి

ఆలిపూరుకు గొంపోబడితిని. మనుజులనుండి దూరీకృతు డనై యొకమాస మేకాంత కారాగారబంధమున నుంప బడితిని. అచ్చట నాయందంతస్థితమైన ఆభగవానుని దివ్యవాణి నాకర్షించుటకై, ఆ భగవాను డాజ్ఞాపించున దేదియో అవగాహన మొనర్చుకొనుటకై, నే నొనర్ప వలసిన దేదియో నేర్చుకొనుటకై అహర్నిశలు నిరీక్షించి తిని. ఆ యేకాంతమునందే ప్రప్రథమసాక్షాత్కారము, ప్రథమపాఠము నా కనుగ్రహింపబడినది. అప్పుడునన్ను బట్టుకొనుట కించుమించు నెలదినములకు ముందుగా నే నెఱింగిన యొకవిశేషము నాకు జ్ఞప్తికి వచ్చినది. ఆ విషయ మేమన, భగవంతునితోడి యధికాధికసంబంధ భాగ్యము నాకుగలుగుట కనువుగా నేకాంతవాసమునకు నే నేగుటకు, ఆత్మయం దంతర్దృష్టిచే సమీక్షించు కొనుటకు, నా కర్మకలాపము నంతను గట్టిపెట్టుటకును అంతర్వాణిరూపమున నా కొక యాదేశము వచ్చి యుండెను. కాని బలహీనుడనుగానుండి యా యా దేశమును శిరసావహించజాలక పోతిని. నాకృషి నాకపు డత్యంత ప్రియమై యుండెను. నే నచ్చటలేకున్న ఆ కార్యము హానిబొంది తుదకు నష్టమై నిలిచిపోవునని నా హృదయాంతరమునగల అహంకారకారణమున నేను

భావించితిని. అందువలన నే నాకార్యమును విడిచిపెట్టి కుంటిని. భగవానుడు మరల నాతో నీరీతి సంభాషించినట్లు నా కనుభూతమాయెను. "నీవే త్రెంపివేసి కొనజాలని బంధముల నీకుగా నేనే త్రెంపివైచితిని. ఏలనన, ఆకార్య మట్లు కొనసాగవలయునను ఇచ్ఛ నాకు లేదు. ఎన్నడు నా కట్టి సంకల్పముగూడ లేదు. నీవుచేయవలసినది మరొక కార్యముకలదు. ఆ కార్యార్థము—నీయంతట నీవు నేర్చుకొనజాలకుండిన దానిని నీకుబోధించుటకు, నాకార్యమునకు నిన్ను తయారు చేయుటకు—నిన్ను నే నిచ్చటికి తీసికొనివచ్చితిని." అంత భగవానుడు గీతాగ్రంథమును నా హస్తములందుంచెను. అతనిశక్తి నాలో ప్రవేశించెను. నేను గీతాప్రోక్తసాధనము చేయగలిగితిని. శ్రీకృష్ణు డర్జునునకేమి యాచరింపుమని యాజ్ఞాపించెనో, తనకార్యమొనర్ప గాంక్షించువారి కందఱకు నేమి శాసించునో—అనగా రాగద్వేషములనుండి విముక్తి నందుటకు, ప్రతిఫలాపేక్షలేక భగవత్ ప్రీతికై కార్యమొనర్చుటకు, పరమేశ్వరునిహస్తమున స్వీయచేష్టా రహితమైనట్టియు విశ్వాసవంతమైనట్టియు నొక యుపకరణముగా నగుటకు, అల్పుడు-అధికుడు, మిత్రుడు-శత్రుడు,

జయము-అపజయము, వీనిపట్ల సమహృదయము గలిగి యుండుటకు, ఇట్లుండియు నీశ్వర కార్యముల నజాగ్రత్తగా జేయకుండుటకును—దానిని నేను బుద్ధిబలముతో గ్రహించుటకుమాత్రమేగాక అనుభవమునకు దెచ్చుకొనవలసి యుండెను. హిందూమత మనగా నేమో నాకవగాహన మైనది. మనము హిందూమతమునుగుఱించి సనాతనధర్మమునుగుఱించి పలుమారు ప్రసంగింతుమేగాని మనలో నిజముగా కొలదిమందియే దానినిగుఱించి యెఱుంగుదురు. ఇతర మతములు మతవిశ్వాస సంప్రదాయములే ప్రధానముగా గలిగియున్నవి. కాని సనాతన ధర్మము జీవితసర్వస్వమునై యున్నది; అది నిత్యానుష్ఠాన మందుండవలసినదేగాని అంతగా విశ్వాసముపై నాధారపడియుండునదికాదు. విశ్వమానవ విమోచనముకయ్యే ఈ ద్వీపమునం దేకాంతముగా బహుకాలము నుండి వర్ధిల జేయబడుచున్న ధర్మము. ఈ సనాతన మతము నందఱకు బ్రసాదించుటకే భారతదేశము వర్ధిల్లుచున్నది. ఇతర దేశములవలె స్వార్థమునకుగాని, లేదా తాను శక్తివంతమైనపుడు దుర్బలుల నణగద్రొక్కుటకుగాని ఇండియా వర్ధిల్లుటలేదు. ఆమె తన కప్పగింపబడిన ఆ నిత్యజ్యోతిని ప్రపంచమునందంతట బ్రచు

రించుటకే వర్ధిల్లుచున్నది. తనకొఱకుగాక మానవకోటి కొఱకే ఇండియా ఎల్లపుడు నిలిచియున్నది. తనకొఱకు గాక మానవకోటికొఱకే ఆమె మహాత్వమును బడసి యుండవలయును.

కావున తదుపరి భగవానుడు నాకు జూపించిన దిది: హిందూమతముయొక్క మూలసత్యమును నేను గుర్తించునట్లొనర్చెను. నాపైని జెయిలర్ల హృదయమును మార్చి వారిని నాపట్ల సుముఖులుగా జేసెను. "ఇత డేకాంతనిర్బంధమున బాధపడుచున్నాడు. ఉదయమున సాయంకాలమున అర్ధఘంట సేపాతనిగది కావల తిరుగుటకైన సెలవిండు" అని జెయిలర్లు ఆంగ్లేయుడగు కారాగృహాధికారితో మాటాడిరి. ఆప్రకార మేర్పాటయినది. అపుడు నేనట్లు నడచుచున్న సమయము నందే తిరిగి ఆతని—భగవానుని—శక్తి నాలో ప్రవేశించినది. నన్ను మనుజులనుండి ప్రత్యేకించిన ఆ కారాగృహము నొకపర్యాయ మవలోకించితిని. నేను బంధింపబడియున్నది ఆ యున్నతకుడ్యముల కారాగారముగా గనబడలేదు. అంతేకాదు! నన్ను వాసుదేవుడే పరివేష్టించియుండెను. నాగదిముందటి వృక్షశాఖల క్రింద నడచితిని. కాని యది వృక్షముకాదు!

అటనిలిచి తన యాచ్ఛాదనము నాపై బఱపి రక్షించినది శ్రీకృష్ణుడే, వాసుదేవుడే! నా కారాగారపు గది యొక్క కమ్ములను—తలుపునకు ప్రత్యామ్నాయముగా నున్న ఇనుపకమ్ములను—వీక్షించితిని. తిరిగి ఆ వాసుదేవుడే కంటికగపడెను. పహారాఇచ్చుచు నాపై గావలి కాయుచుండినది నారాయణుడే! పరుండుటకు నా కియ్యబడిన మోటుకంబళ్లపై మేనువాల్చితిని. అపుడును శ్రీకృష్ణుని - నా ప్రాణమిత్రుని - ప్రియుని - దివ్యకరస్పర్శనము ననుభవించితిని. నాకాతడు అనుగ్రహించిన నిగూఢసందర్శన ప్రథమప్రయోజన మిదియే. బందిఖానాలో నున్న ఖైదీలు, దొంగలు, ఘాతకులు, వంచకులు వీరిపట్ల వీక్షించితిని. వారిని జూడగనే వాసుదేవుడు ప్రత్యక్షమాయెను. ఈ తమోవృతాత్మలందు దుర్వినియోజిత దేహములందును నారాయణుడే నాకు ప్రసన్న మాయెను. ఈ దోపుడుగాండ్రలో, దొంగలలో ననేకులు తమ అనుతాపముచేతను దయచేతను నన్ను సిగ్గుపడునట్లు చేసిరి. అట్టి ప్రతికూల పరిస్థితులందుకూడ వారియందు మానవత్వమే విజయముగాంచినది. నేను వారిలో ముఖ్యముగా నొకరిని జూచితిని. నాకాయన పావనపురుషుడుగా గనబడెను.

ఆతడు చదువను వ్రాయను ఎఱుంగని నాజాతి రైతు బిడ్డ, దోపిడి నేరారోపణమున పదేండ్ల కఠినశిక్షకు బాల్పడినాడు; మన బాహ్యాచార జనిత జాత్యహంకారమున నీచజాతిగా తిరస్కరింపబడినవాడు. మరొక మారు భగవానుడు నాతో నిట్లు మాటాడెను. "ఎవరిమధ్య నాకార్యము నొకించుక సాగించుటకు నిన్ను నేను బంపితినో ఆ మానవులను జూడుము. నే నుద్ధరించుచున్న జాతిస్వభావ మిదియే. నే నుద్ధరించుటకు కారణ మిది."

క్రిందికోర్టులో కేసు విచారణ ప్రారంభమై మేజస్ట్రీటు ఎదుట మేము గొనిరాబడినపుడును నన్నా యంతరదృష్టియే వెంబడించెను. భగవాను డిట్లనెను. "నీవు జెయిలులో త్రోయబడినపుడు భగ్న హృదయుడవై 'తమ ప్రాపేడ' యని నాకై ఆక్రందించలేదా? ఇదిగో! ఇపుడు మేజస్ట్రీటును చూడుము. నేరారోపణ మొనర్చు ప్రభుత్వ న్యాయవాదిని జూడుము". నేను కన్నెత్తి జూచితిని. నాకగుపడినది మేజస్ట్రీటుకాదు, వాసుదేవుడే, ఆ న్యాయస్థానమున గూర్చొనియుండినది నారాయణుడే. అంత ప్రభుత్వపక్ష న్యాయవాది దెస చూచితిని. నాకగు

పడినది ప్రభుత్వపక్ష న్యాయవాది గాదు. అట
కూర్చొనియుండినది శ్రీకృష్ణుడే! ఆ నా ప్రియుడు-
మిత్రుడే-అచ్చట కూర్చొని మందహాస మొనర్చి
యిట్లనెను. "ఇపు డింకను భయమొందుదువా? నే
నెల్ల మానవులయందు నంతర్యామిని. పరివర్తన
ములను నేను శాసించెదను. ఇంకను నారక్షణ నీకు
గలదు. నీవు భయపడరాదు. నీపై కొనిరాబడిన ఈ
అభియోగమును నాచేతి కప్పగింపుము. దానితో నీ
కవసరము లేదు. విచారణనిమిత్తముగాదు నిన్నిచ్చటికి
గొనివచ్చినది; మఱొకపనికి. ఈ యభియోగము నా
కార్యమున కొక సాధనమే కాని, అంతకంటె
మరేమియు గాదు." ఆవల సెషన్సుకోర్టులో విచారణ
ప్రారంభమైనపుడు, నా న్యాయవాదికి, నా ప్రతిపక్ష
సాక్ష్యమున నేది యసత్యమో, సాక్షుల నే యే విషయ
ములపై సవాలుచేయనగునో వాటివిషయమై, నా సల
హాలనన్నింటిని వ్రాయనారంభించితిని. అపుడు నే నూ
హించని దొకటి సంప్రాప్తమైనది. నాపక్షమున వాదిం
చుటకేర్పరుపబడిన ప్రయత్నము లన్నియు నకస్మాత్తుగా
మారి పోయినవి. నాపక్షమున వాదించుటకై మరియొక
న్యాయవాది న్యాయస్థానమున నిలువబడెను. అనుకొన

నిదే వారు వచ్చిరి. వారు నాస్నేహితులు. కాని ఆయన వచ్చుచున్నాడను విషయమే నాకు తెలియదు. నన్ను రక్షించుటకై ఎవరు తన తక్కిన ఆలోచనల నన్నింటిని త్రోసిపుచ్చి, తన న్యాయవాది వరుంబడినంతను పరిత్యజించి, మాసములపర్యంతము దినదిన మర్ధరాత్రి వఱకు మేలుకొనియుండి దేహారోగ్యమును గోల్పోయెనో ఆపురుషుని నామమును—శ్రీయుత చిత్తరంజనదాసుగారిని—మీరందఱు వినియున్నారు. వారిని నేను చూడగానే తృప్తిపడితిని. అట్లయ్యును సంజాయిషీ వ్రాసియిచ్చుట అవసరమని అపుడుగూడ భావించితిని. అంతనదియంతము మారిపోయినది. అంతఃస్థితముగా నాకీ సందేశము లభించినది. "నీకాళ్ల చుట్టు నొడ్డిన ఉరుల నుండి నిన్ను రక్షించునదీయనయే. ఆ కాగితముల నావల బెట్టుము. ఆతనికి సలహా చెప్పునది నీవుకాదు. నేనాయనకు బోధించెదను". అప్పటినుండి కేసునుగుఱించియొక్కమాటనేని నాయంతట నేను నా న్యాయవాదితో నని యుండ లేదు. అథవా నేనెపుడేని ప్రశ్నింపబడునపుడు ఆప్రశ్నకొసంగు నా సమాధానము కేసునకేమాత్రము సహాయకారిగానట్లు నాకెల్లప్పుడు కనబడుచుండెను. అంత సర్వము నాతనికే వదలివేసితిని. అతడే

సంపూర్ణముగా నావ్యవహారము నంతను దనచేతిలోనికి తీసికొనెను. ఎట్టి పర్యవసానము గాంచెనో మీకు తెలియును. నాకొఱకు దైవ మేమి యుద్దేశించెనో మొదటి నుండియు నాకు తెలియును. కారణము పదింబది నాకది వినబడినది. అంతర్వాణి కెల్లపుడు వీనులొగ్గి నేనిట్లు వినుచుంటిని. "నేను నడిపించుచున్నాను. కాన భయపడవలదు. కారాగారమున కెందులకు నిన్ను తీసికొని వచ్చితినో ఆకార్యముపట్లనే నీదృష్టిని మరల్పుము. నీవు బయటికి వచ్చినపు డెన్నడును భయపడరాదని సంశయింపరాదని జ్ఞాపకముంచుకొనుము. ఇదంతయు జేయుచున్నది నేనే ననియు, నీవుగాని మరెవరుగాని కారనియు జ్ఞాపకముంచుకొనుము. కావున నెట్టి మబ్బులేని ఎట్టి యపాయము లేని ఎట్టిబాధ లేని ఎట్టికష్టము లేనిరానిమ్ము, ఎంత అసాధ్యమేని గానిమ్ము; ఏదియు నసాధ్యముగాదు. ఏదియు కష్టముగాదు. జాతియందు, జాతీయాభ్యుదయమందు నేనున్నాను. నేను వాసుదేవుడను, నారాయణుడను. నే నేమి యిచ్ఛగింతునో అదియే అయితీరును గాని ఇతరులు గోరునది కానేరదు. దేనిని నేను సంఘటింపజేయ నభిలషించితినో దానిని ఏ మానవశక్తియు నివారించజాలదు."

ఇంతలో నాభగవానుడు నన్నేకాంతవాసము నుండి వెలుపలికి గొనివచ్చి నాతోబాటు నేరారోపణ మొనరింపబడిన వారితో జేర్చెను. నా స్వార్థత్యాగమును గురించి నా దేశభక్తినిగురించి యీ నాడెంతో మీరు ప్రశంసించియునారు. నేను చెఱసాలనుండి బయల్వెడలి వచ్చినది మొద లిట్టి ప్రశంసాసంభాషణములనే వినుచుంటిని, కాని ఎంతో సంకటపడుచు, బాధాకరముగా దానిని వినుచుందును. ఏలనన, నాదౌర్బల్యమునే నెఱుంగుదును. నా స్వకీయ దోషములకు వెనుకంజలకు నేను బలియగుచున్నాను. మునుపుగూడ నాలోపములను గుర్తించకపోలేదు. కాని యవియన్నియు నాయేకాంతవాసమున నాపై విజృంభించినపుడు నన్నెంతో క్రుంగదీసినవి. అపుడు మానవుడ నగు నేను వట్టి బలహీనపు ముద్దనని, దోషభూయిష్ఠము లోపభూయిష్ఠము నగు నుపకరణము నని, ఒక యుత్కృష్ట శక్తి నాలో ప్రవేశించినపుడు మాత్రమే నేను శక్తిమంతుడ ననియు గ్రహించితిని. అంతట నే నాయువకుల మధ్యనుండగా వారిలో బహుళసంఖ్యాకులకడ మహత్తమ సాహసధైర్యమును స్వార్థత్యాగ శక్తియును గుర్తించితిని. వానితో బోల్చిచూచిన నే నెందుకును బనికిరాను.

అందులో నొకరిద్దరు శక్తిశీలములందేగాక—అట్టివారు పలువురు గలరు-ఏవిషయమున నేను గర్వపడుచుంటినో అట్టి బుద్ధివైభవమునగూడ నాకంటె సమర్థులగువారిని కనుగొంటిని. అపుడు నా కా భగవానుడాదేశించిన దిది: "నా యాజ్ఞానుసారము వర్ధిలుచున్న నవీనము బలవత్తరమునగు జాతి, యువకసంతతి, ఇదిగో! వారు నీకంటె గొప్పవారే. భయపడుట కేమున్నది? నీవు వైదొలగినను నిద్రావశుడ వైనను నా యాకార్య మప్పటికిని సాగుచుండును. నీవు రేపు వైదొలగి పోయినయెడల నిదిగో ఈ యువకులు గలరు, ఆకార్యమునకు బూనుదురు. నీ వే నాడును జేయనంతటి యధికసామర్థ్యముతో వారు చేయుదురు. ఈ జాతి కొక సందేశము నిచ్చుటకు నీవు నావలన గొంతశక్తిని సముపార్జించితివి. ఆసందేశ మీజాతి వర్ధిల్లుటకు సాయపడును."

పిమ్మట నకస్మాత్తుగా నొకటి సంభవిల్లెను. నే నొక త్రుటిలో నేకాంతకారాగార మం దేకాంతముగా నుండుటకు గొంపోబడితిని. ఆకాలమందు నాకేమి సంప్రాప్తమైనదియు వెల్లడించుటకు సంప్రేరితుడనుగాను. కాని యనుదినము భగవానుడు తన యద్భుతముల జూపించెననియు హిందూమతముయొక్క పరిపూర్ణ

సత్యము నా కాత్మానుభవమగునట్లు చేసె ననియు మాత్రము చెప్పగలను. నాకంతకు పూర్వ మెన్నియో సంశయము లుండెను. నే నింగ్లాండునందు విజాతీయ భావములలో కేవలము విదేశ వాతావరణమున బెరిగితిని. హిందూమత మంతయు భావనాకల్పితమనియు నందు స్వాప్నిక సంబంధ మెక్కువగా నున్నదనియు భ్రాంతి మాయ ఈ సంబంధమే మిక్కుటమనియు నిట్లు హిందూమతమందలి అనేక విషయముల గురించి పూర్వ మొకప్పుడు భావించు చిత్తవృత్తి నందియుంటిని. కాని యిప్పు డన్ననో హిందూమత సత్యముల ననుదినము మానసమున గ్రహించితిని, హృదయమున సాక్షాత్కరించుకొంటిని, శరీరమం దనుభవించితిని. అవి నాజీవనమునందు సిద్ధానుభవము లయినవి. ఏభౌతిక శాస్త్రమును విప్పి చెప్పలేని విషయములు నాకు దృగ్గోచరము లయినవి. భగవానుని నేను ప్రప్రథమమున సమీపించినపుడు పూర్తిగా భక్తున కుండవలసిన భావమునగాని జ్ఞాని కుండవలసిన లక్షణమునగాని నే నుండలేదు. నేను ప్రజాహిత కార్యరంగమున కీడ్వబడకమున్ను, స్వదేశోద్యమమునకు ముందు, కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట బరోడాలో నే నాతని సమీపించితిని.

నేను దైవము చెంతజేరిన యప్పటి యా కాలమున ఆచరణనిరతమగు శ్రద్ధ నాకాయనయందు లేకుండెను. దైవము మన కందరాని దనుభావము, నాస్తికభావము, సంశయభావము నాకుండెను. అసలు దైవ మొకడున్నా డనునదియే నేను గట్టిగా నమ్మకుంటిని. ఆతని సాన్నిధ్యమును నే నెఱుంగకుంటిని. ఇట్లుండియు న దేదో యొకటి వేదసత్యమునకు, గీతాప్రోక్త సత్యమునకు హిందూమత సత్యమునకు నన్నాకర్షించి వైచినది. ఈ యోగమం దెచ్చటనో యొక ప్రబల సత్యము, వేదాంతముపై నాధారపడిన ఈ హిందూమతమునం దొక గట్టిసత్యము ఉండి తీరవలయునని యనిపించినది. కావున నేను యోగాభిముఖుడనై దాని నభ్యసించుటకు, నాయాభావము సరియేనా యని కనుగొనుటకు తీర్మానించుకొనినపుడు నే నీభావముతో భగవానునిట్లు ప్రార్థించితిని: "సర్వేశ్వరా! నీవు ఉన్నయెడల నిక నా హృదయము నెఱుంగుదువు. ముక్తికొఱకు తమ్ము నే నర్థించుటలేదని, ఇతరులందరు నడుగు నట్టిదానిని దేనిని నేను గోరుటలేదని తమకు తెలియును. ఈ జాతి నుద్ధరించుటకు శక్తిని మాత్రమే నేను వేడుచున్నాను. ఎవరికొఱకు నాజీవితము ధారపోయునట్లు ప్రార్థించెదనో,

ఎవరిని నేను ప్రేమించెదనో అట్టి యీమానవులకు సేవ జేయుటకు, వారికిగా జీవించుటకు నన్ననుగ్రహించు డని మాత్రమే తమ్మభ్యర్థింతును." యోగసిద్ధికై బహు కాలము శ్రమపడితిని. తుదకు కొంతవఱ కుపలబ్ధి గాంచితిని; కాని ఎందుల కత్యంతముగా కాంక్షించితినో ఆ విషయమున తృప్తినందలేదు. ఆవల కారాగారము యొక్క ఏకాంతవాసమున నా ఏకాంతపు గదియందు మరలదానికై ప్రార్థించి యిట్లంటిని; "తమ యాదేశమును బ్రసాదింపుము. ఏమి చేయవలయునో దానినెట్లు చేయవలయునో నాకు దెలియదు. సందేశము ననుగ్రహింపుము." ఆవల యోగసంధానమున రెండు సందేశము లనుగ్రహింపబడినవి. మొదటి సందేశమిది: "నేనొక కార్యమును నీకిచ్చియున్నాను, అది యీ జాత్యుద్ధరణమునకు సాయపడుటయే. త్వరలోనే నీ వీ కారాగారమునుండి స్వేచ్ఛ గాంచుకాలము రాగలదు. ఏలనన, నీ వీ పర్యాయము శిక్షింపబడుటగాని లేక దేశమునకుగా నితరులవలె బాధపడుచు నీవు కాలము గడత్రోయవలయుననిగాని నా సంకల్పముగాదు. పనిచేయుటకు నిన్ను నే నియమించితిని, నీవు ప్రాధేయపడిన ఆదేశము నదియే. ఇక బయటకువెళ్లి నాకార్యమొనర్చు

టకు నీ కా దేశము నిచ్చుచున్నాను.” రెండవ సందే శము నందుకొంటిని. అది యిది: “ఏకాంతవాసమగు నీ సంవత్సరమునందు నీ కేవిషయమున సందియము లుండెనో ఆ విషయమును గుఱించి నీకు ప్రత్యక్షము గావింపబడియున్నది, హిందూమత సత్యమదియే. ప్రపంచమునెదుట నేను లేవదీయుచున్నదీ మత మునే. నేను ఋషులు సాధుసత్తములు, అవతార మూర్తులు వీరి మూలమున నభివృద్ధిగావించి పరిపూర్ణ స్థితి నందించిన దీ మతమునే; ఆ మతమే నానాజాతులతో నాకార్యమొనర్చుటకు ప్రస్తుతము ప్రారంభించుచున్నది. నాసందేశమును వ్యాపింపజేయుటకే నే నీ జాతిని సముద్ధ రించుచున్నాను. ఇదియే సనాతనధర్మము, సనాతన మతము. నిజముగా నీ వింతకుముందు దీని నెఱుంగ కుంటివి; కాని దానిని నీ కిపుడు నేను వ్యక్తమొనర్చి యున్నాను. నిన్నంటియుండిన అవిశ్వాసమునకు, సంశయమునకు సమాధాన మియ్యబడినది. బహిరంతర ములందు స్థూలసూక్ష్మరూపమున నీకు తార్కాణముల నిచ్చియున్నాను, నిన్నవి సంతృప్తుని గావించినవి. నీ విక బయటికి వెళ్ళునపు డీసందేశమును నీ జాతికిచాటింపుము. సనాతనధర్మమునకయ్యే వా రభ్యుదయము గాంచ

వలెను. వారి యభ్యుదయము కేవలము వారికొఱకు గాక ప్రపంచమునకే. సర్వప్రపంచ సంసేవనమునకై వారికి స్వాతంత్ర్యప్రదాన మొనర్చుచున్నాను. అందు వలన భారతదేశ మభ్యున్నతి నందినదన సనాతనధర్మమే సముద్ధృత మగునని భావము. భారతదేశము ప్రశస్తమై విస్తరించుననిన సనాతనధర్మమే ప్రపంచము నందంతటను బ్రశస్తమై వ్యాప్తిగాంచుననిభావము. ఈధర్మముకొఱకే, ఈ ధర్మాధారముననే భారతదేశము జీవించియున్నది. మతమును మహిమాన్విత మొనర్చుటయనిన దేశమును మహిమాన్విత మొనర్చుటయే. సర్వప్రదేశములందు సర్వమానవులందు సర్వవస్తువులయందు నే నున్నా ననియు, నే నీ యుద్యమమునం దున్నాననియు, దేశమున కుగా కష్టపడువారియందు మాత్రమేగాక ఆ దేశసేవకుల నెదిరించి వారిమార్గము నిరోధించు వారియందును నేను పనిచేయుచున్నాననియు నీకు నిరూపించియున్నాను. ప్రతిదేహమందును నేను బనిచేయుచున్నాను. మానవులు వారియిష్టము వచ్చినట్లు ఏమి యాలోచించినను ఏమి చేసినను నా సంకల్పమునకు సాయపడుటకన్న నన్యమేమియు చేయజాలరు. వారుగూడ నా కార్యమునే జేయుచున్నారు; వారు నా యుపకరణములేగాని నా

శత్రువులుగారు. మీ సర్వవ్యాపారములందును ఏ మార్గ మున మీరు నడుచుచున్నదియు తెలియకనే మీరు ముందు కేగుచున్నారు. మీ రొకకార్య మొనర్ప నూహించి మరియొకటి చేయుదురు. మీ రొకఫలమును కాంక్షించ మీ ప్రయత్నములు మాత్రము తదితరము నకో తద్విరుద్ధమగుదానికో ఉపయోగ పడుచున్నవి. ఒకశక్తి బయలుదేరి ప్రజలలో ప్రవేశించినది. బహు కాలముగా నే నీ యభ్యుదయమును సంసిద్ధ మొనర్చు చున్నాను. ఇపుడు కాల మాసన్నమైనది. ఇక నేనే దానిసిద్ధిని ప్రాప్తించెదను.

నేనిక మీకు తెలుపవలసిన దిదియే. మీసంఘ ము పేరు ''మతరక్షకసంఘము'', మంచిది. మతరక్ష ణము, ప్రపంచమునందు హిందూమత రక్షణము, హిందూమతాభ్యుదయము నిదియే మన భావికార్యము. కాని అసలు హిందూమతమనగా నేది? సనాతనము, శాశ్వతము నని మనము వ్యవహరించు ఈ మత మెట్టిది? హిందూజాతి దానిని నిలుపుకొనియున్నది కాబట్టి, ఆ సేతు హిమాచల మం దేకాంతముగా నీ ద్వీపమునం దే వృద్ధిబొందినది కాబట్టి, ఈ పవిత్రము పురాతనము నగు నీ దేశమందలి ఆర్యజాతికి యుగయుగములుగా దీనిని

భద్రపఱచు భార మప్పగింపబడినది కాబట్టి ఇది పేరు నకు హిందూ మతమైనది. కాని యేదోయొక దేశము యొక్క సరిహద్దులలో నది కుదింపబడ లేదు. విశేష ముగా శాశ్వతముగా ప్రపంచముయొక్క యేదో యొక పరిమితమైన భూభాగమున కీమతము సంబంధించదు. మనము హిందూమతమని పిలుచునది యదార్థముగా సనాతనమతము. ఏలనన, అది ఇతర అన్నిమతముల సమాలింగన మొనర్చుకొను విశాల విశ్వ మతమై యున్నది. మతము విశాలవిశ్వసంబంధము గానియెడల నది సనాతనము గాజాలదు. సంకుచితమైన మతము, ఏదోయొక తెగకు సంప్రదాయమునకు సంబంధించిన మతము, దేనితో సంబంధములేని ప్రత్యేకమతము స్వల్పకాలము మాత్రమే స్వల్పప్రయోజనార్థమే జీవించ గలదు. ఈమత మొక్కటియే, భౌతికశాస్త్ర పరిశోధన లను తత్త్వజ్ఞానచింతనలను ముందుగా నూహించి యిమిడ్చికొని యున్నందున, జడవాదమును ఓడించ గలదు. భగవానునకు మనుజులమగు మనకుగల సన్ని హిత సంబంధమును మానవకోటిపై గట్టిగా నొక్కి చెప్పినది ఈ మత మొక్కటియే, మానవుడు భగ వానుని సమీపించగల సకలసాధనలను తన దృష్టిపథ

మున సమాలింగన మొనర్చిన దీ మత మొక్కటియే. అఖిలేశ్వరుడఖిలమానవులందును అఖిలవస్తువు లందును ఉన్నాడని ఆయన లోపలనే మనముండి సంచరించుచున్నామని అన్నిమతము లంగీకరించునటువంటి సత్యముమీద ననుక్షణము పట్టువిడనాడకుండునది యీ మత మొక్కటియే. ఈ సత్యమును గ్రహించి విశ్వసించుట మాత్రమే గాక మనయొక్క ప్రతి అంశమందును దానిని సాక్షాత్కరించుకొనుటకు సాయపడుచున్న దీమత మొక్కటియే. ఈ విశ్వమేమిగా నున్నది—అనగా నది వాసుదేవుని లీలావిలాసమని—ప్రపంచమునకు చాటుచున్నది ఈ మత మొక్కటియే. ఆ భగవల్లీల యందు, సూక్ష్మతమమైన ఆ ధర్మములందు, మహత్తమమైన ఆ నియమములందు పాత్రలమైన మనయొక్క కర్తవ్యమును సంపూర్ణముగా శ్రేష్ఠముగా నెట్లు నిర్వహింపగలమో వెల్లడించుచున్న దీమత మొక్కటియే. ఎంతటి సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ విషయములందును జీవన ప్రవృత్తిని మతమునుండి విడదీయనట్టియు అమృతత్వమన నేమో గ్రహించినట్టియు మృత్యువుయొక్క సత్యమును నిశ్శేషముగా మననుండి దూరీకృత మొనర్చినట్టియు మత మిది యొక్కటియే.

ఈ నాడు మీకు దెలుపవలసినదిగా నావాక్కునందు ప్రసాదింపబడిన సందేశ మిదియే. నే నేమి మాట్లాడుట కూహించితినో అది నానుండి దూరీకృతము గావింపబడినది. నాకేది ప్రసాదింపబడినదో దానికంటె నెక్కువ నేజెప్పుట కేమియును లేదు. ఆ సందేశ మిపుడు పూర్తియైనది. మునుపొక పర్యాయము మీ శక్తితోడ నే నుపన్యసించి యుంటిని. అపు డీ యుద్యమము రాచకీయోద్యమము కాదనియు, జాతీయత రాచకీయముగాక యొకమతము, ధర్మము, విశ్వాసమే యనియు నేను చెప్పియుంటిని. మరల దానినే యీనాడు తెలుపుచున్నాను. ఇక జాతీయత మతమని, ధర్మమని, విశ్వాసమని నే నెన్నడును తెలుపను. అది సనాతనధర్మమని చెప్పెదను. సనాతనధర్మమే మనజాతీయత. ఈ హిందూజాతి సనాతనధర్మములో నుద్భవించినది. దానితో పెరిగి దానితో వృద్ధియగుచున్నది. సనాతనధర్మము క్షీణించెనా ఆజాతికూడ—హిందూజాతిగూడ—క్షీణించును. సనాతనధర్మము నశించగలిగినా హిందూజాతియు నశించగలదు. సనాతనధర్మమే జాతీయత. నేను మీ కందజేయవలసియుండినది ఈ సందేశమే.
